

ARQUEOCEC

FULL INFORMATIU DEL GRUP D'ARQUEOLOGIA
"PELEGRÍ CASADES I GRAMATXES"
(Secció d'Història i Art)

Any 3

Núm. 26

Agost-setembre 2013

ACTIVITATS FETS I NOTÍCIES D'ARQUEOLOGIA I PATRIMONI

NOVES TROBALLES ALS VILARS D'ARBECA

El jaciment iber dels Vilars, a Arbeca (les Garrigues), és un pou de sorpreses i mai més ben dit. Després d'un any de sequera (o potser de retallades?), han tornat les excavacions a aquesta fortalesa excepcional de més de 2.800 anys d'antiguitat. La nova remesa de fons ha permès excavar al pou-cisterna, situat al mig de la fortalesa. I entre terra i fang, els arqueòlegs i experts del Grup d'Investigació Prehistòrica (GIP) de la Universitat de Lleida (UdL) no paren de trobar restes de gran valor històric per conèixer qui hi vivia i com hi vivia.

La fíbula trobada a Els Vilars

Els treballs han permès treure a la llum la major quantitat de materials arqueològics de les gairebé tres dècades de treballs en aquest jaciment. En un mes, la campanya ha posat al descobert una fíbula, que és com una mena d'agulla per subjectar la roba; un braçalet de bronze; fragments grans de fusta d'uns 2.300 anys d'antiguitat, ceràmica i ossos d'animals. Les restes aporten molta informació sobre la fase d'abandó del poblat, cap al segle IV aC. i que és el període més desconegut dels Vilars.

CINC TOMBES MEDIEVALS A SÚRIA

Per primer cop s'han trobat restes humanes al jaciment arqueològic de les Guixeres de Sùria. En concret són cinc tombes medievals excavades a la part posterior de l'antiga església preromànica de Sant Pere del Puig i que pertanyen a la sagrera de l'antic temple. També s'han trobat restes òssies de set individus més. La troballa subratlla la importància històrica de la zona durant l'època medieval a causa de l'extracció de guix. La novena campanya arqueològica de Sùria es desenvoluparà fins al 5 de juliol.

La dama de Serinyà

El carboni 14 confirma que un crani trobat el 1972 per Corominas a les coves de Serinyà és la resta d'Homo Sapiens més antiga de Catalunya, amb 22.000 anys

Josep Maria Corominas, l'arqueòleg que va començar a excavar a les coves de Serinyà el 1943, hi va trobar el 1972 les restes d'un crani i en aquell moment ja va intuir que es tractava d'un Homo Sapiens del paleolític, i així en va deixar constància en el seu quadern d'excavació. El fet que les restes es trobessin a prop d'estrats molt més recents i la manca de tècniques prou eficaces per determinar l'antiguitat d'aquell crani, el van condemnar durant quatre dècades a l'oblit, dins dels magatzems del Museu Arqueològic Comarcal de Banyoles, que Corominas va fundar i dirigir.

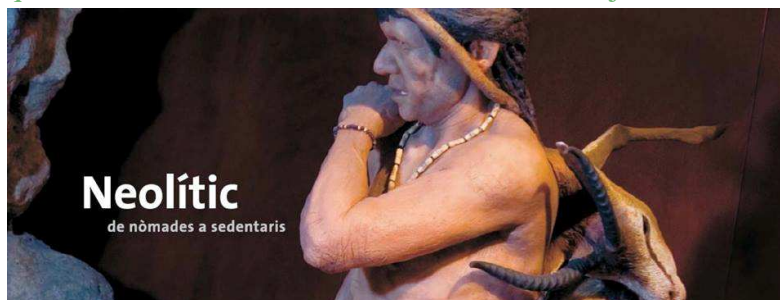
Ara, un estudi realitzat per un equip d'arqueòlegs i prehistoriadors de la Universitat de Girona i publicat a la prestigiosa revista *Journal of Human Evolution* ha pogut determinar, gràcies a una datació radiocarbònica portada a terme amb el mètode AMS en un laboratori de Groningen (Holanda), que el crani trobat per Corominas és la resta d'humà modern (Homo Sapiens) més

antiga trobada a Catalunya i una de les tres més antigues de la península, amb uns 22.300 anys d'antiguitat. Tot i que al crani li falta tota la cara, els investigadors tenen indicis per pensar que correspon a una dona d'uns quaranta anys, que va viure al final del període gravetià, el segon dels quatre períodes culturals del paleolític superior, durant l'última glaciació.

“NEOLÍTIC. De nòmades a sedentaris”

Presenten aquesta mostra l'Obra Social de “la Caixa” i l'Ajuntament de Vila-seca.

Aquesta mostra està comissariada per Lluís Batista, que ha comptat amb l'assessorament científic d'Eudald Carbonell, codirector del Projecte Atapuerca. La mostra es podrà visitar en un tendal instal·lat al Passeig Pau Casals de la Pineda fins el 30 d'agost.

Aquesta exposició reconstrueix la decisiva evolució cultural de la nostra espècie en el període comprès entre 13.000 i 5.000 anys enrere. En aquesta etapa, l'home realitzà un canvi transcendent, ja que passà dels darrers caçadors a les primeres societats urbanes, de nòmades a sedentaris. La mostra reproduceix a partir de diversos recursos museogràfics, els tombants culturals i les zones geogràfiques en què es va dur a terme el neolític.

El contingut de l'exposició s'estructura entorn de cinc hàbits cronològics: els darrers nòmades caçadors i recol·lectors, les primeres pràctiques agrícoles, la domesticació d'animals, l'ús de la ceràmica i el desenvolupament de l'escriptura.